

„Місто починається з готелю”

10 жовтня 1988 року в Кузнецовську було урочисто відкрито готель „Вараш”. Ця подія поклала край відомчим готелям у житлових будинках. Відтоді гості міста замість пристосованих під номери квартир отримали можливість поселятися у 146 справжніх готельних номерах „Вараша”. 20-річчя цього закладу сьогодні, на перший погляд, не є визначною подією в житті нашого міста, але це не так. Адже готель став своєрідною візитівкою

Кузнецовська, по якій гості судять про все місто та й про нас з вами, його жителів. І якщо, за відомим висловом, „театр починається з гардероба”, то для приїжджих „місто починається з готелю”. Саме таку роль відводить „Варашу” його директор **Решетнікова Людмила Іванівна**. І вона має рацію. Особливо зважаючи на те, що серед усіх міст-супутників українських АЕС лише в Кузнецовську є такий заклад.

Високий, гарний, зручний, сучасний, він домінує над малоповерховою забудовою центральної частини

міста як орієнтир для тих, хто вперше приїжджає до Кузнецовська. До того ж,

пошкодувати лише про те, що Володимир Олександрович, перебуваючи на посаді директора РАЕС, не знав, що стане в майбутньому міським головою Кузнецовська. Бо якби знав, то зробив би для здогадатися, хто буде сьогодні найшанованішим і найбільш бажаним гостем на ювілеї готелю „Вараш”. Адже кожен із 80 чоловік його персоналу особисто вдячний Володимирі Коровкіну за те, що коли ДП НАЕК „Енергоатом”

звільняв себе від обов'язку фінансове підтримувати всілякі об'єкти соціальної інфраструктури, саме В.Коровкін відстояв готель, не дозволивши продати його. І тут він не прогадав: „Вараш” уже протягом п'яти років працює рентабельно, принісши за останні два роки 3 млн. грн. прибутку. Працівники готелю мають нехай невеликі, але стабільні зарплати і хороші умови праці. В колективі немає плінності кадрів, а кожен четвертий працівник, в тому числі й директор, трудяться в готелі від дня його відкриття.

Основний контингент гостей - це в основному ті, хто прибуває на РАЕС та інші підприємства міста у відрядження. Зокрема й іноземці. І найвищою похвалою колективу готелю є те, що гості

почуваються тут у звичних для себе умовах комфорту. Європейський рівень обслуговування може підтвердити глава місії ОСАРТ

Мирослав Ліпар, котрий досить часто буває в Кузнецовську у справах місії. Колектив працює за принципом: „клієнт залишилися поза увагою і українських посадовців, що проживали у „Вараші” (зокрема, працівники НАЕК „Енергоатом”), і міської влади. Так, шість чоловік обслу-

нає готелю якого **громадське** життя міста більш насиченим, бо організатори усіляких фестивалів, змагань, семінарів і т.д. воліють проводити їх у Кузнецовську, де є прекрасні умови для проживання, а не в інших містах, де таких готелів і таких умов немає.

І тут варто згадати історію становлення цього закладу, якого могло й не бути в нашому місті, якби не далекоглядність **Володимира** Коровкіна. Будучи генеральним директором РАЕС, він добився „у верхах” дозволу на побудову готелю, а перший і незмінний директор цього закладу домоглася, аби типовий проєкт, розрахований на радянського відрядника, був облагороджений і втілений у життя. Так з'явилася облицювання вестибюлю кам'яною плиткою замість штукатурки і фарбованих панелей. Так були ліквідовані в проєкті „зручності” загального користування на коридорах, і кожен номер отримав повний набір сантехніки. І ще багато чого було нововведено, ніби Володимир Олександрович та Людмила Іванівна у розпалі „перестройки” вже передбачали, чим вона закінчиться,

І Утім, готель - це лише одна з тих справ, яку В.Коровкін зробив у свій час для міста. А їх було стільки, що дехто висловив таку оцінку його діяльності: „Можна

говуючого персоналу (серед них немає жодного керівника) за поданням директора готелю нагороджені грамотами міськвиконкому за сумлінну працю та у зв'язку з 20-річчям закладу. А щодо керівників, то варто відзначити хорошу роботу і вагомий внесок у загальну справу адміністраторів готелю **Людмили Коновальчук, Ганни Матвійчук, Нонни Балабанової**; заступників директора **Антоніни Солтис і Віри Лисянської**; завідувачі поверхами **Галини Мархайчук**, згадати добрим словом працівників з готелю „Електрон” (буд. 13 по м-ну Ваоаш, які склали ядро колективу „Вараша” 20 років тому.

Оглядаючись на пройдений шлях, працівники готелю єдині в тому, що найголовнішим їхнім досягненням став психологічний перелом у ставленні гостей до обслуговуючого персоналу. „Ми не прислуга, ми працівники і громадяни своєї держави”, - зауважували покоївки та прибиральниці.

Повага до працівників готелю досить швидко відновлюється зранку наступного дня - тобто швидше, аніж повага до себе.

Петро Комнацький

На Фото, зробленому рівно 20 років

тому.